

ter plenitudo divinitatis, & sanctitatis? Heu tibi! quor ad salutem via? Sed va tibi, si nihil horum te à malis avertat. & si manens in Christo, non vivas propter Christum, & non sis conformis imagini ejus!

ARTICULUS VII.

Alia brevior ad Missam preparatio.

Monita salutis.

Accipite & comedite, dicit Magister bonus: hoc est corpus meum. Accedamus ergo frequenter ad hoc altaris Sacramentum, quo liberamur à culpis quotidianis, & à peccatis mortalibus præservamur. Hic est panis qui de celo descendit; & qui manducat hunc panem, vivet in æternum. O sacrum convivium! quis ad illud non properet? Unus ergo sit dolor noster, hac esca privari. S. Chrys.

Absit tamen ut accedamus ad altare nausea, usu, perfunctorio modo, rursus lucri gratia, cum affectu ad peccata venialia, & præsertim cum conscientia peccato mortali gravata; qui enim manducat & bibit indignè, sit reus corporis & sanguinis Domini. Proh abominatio! judicium sibi manducat & bibit, non disjudicans corpus ejus. Stupenda desolatio! Quis

ergo seipsum non probet antequam de pane illo edat & de calice bibat?

Insuper cum sancta sint sanctè tractanda, & cum ipse Dominus Jesus mundis corde & ferventibus spiritu affluentiùs det, accedamus ad thronum gratia maxima qua poterimus reverentia, fide firma, fiducia secunda, humilitate profunda, ardenti desiderio, flammanti charitate, vehementi dolore, & integra divine voluntari resignatione. Inde gustabimus & videbimus quàm suavis sit Dominus.

BREVES MEDITATIONES.

- I. **Q**uodnam est illud opus quod jamjam peracturus sum? Grande opus, omnium præcellentissimum; non enim homini præparatur habitatio, sed Deo.
- II. Quis est ille qui venit ad me?
- III. Quis sum ego, ad quem ille venit?
- IV. Quoties venit?
- V. Quomodo venit?
- VI. Cur venit?
- VII. Quo fine ad eum ego venio?
- VIII. Quomodo ad eum venio?
- IX. Accedo ad eum quasi ante tremendum ejus tribunal statim post Sacrum manifestandus?

DIRECTIO INTENTIONIS.

Ego volo celebrare Missam & conficere corpus & sanguinem Domini nostri Jesu-Christi juxta ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

I. Ad laudem omnipotentis Dei, in agnitionem supremi ejus domini, & tanquam summum cultum supremæ ejus Majestati debitum.

Vi ejusdem intentionis offer Deo Patri in unione intentionis & meritorum Christi cogitationes tuas, consilia, verba, operaque tua; labores & anxietates; uno verbo, universam libertatem tuam; nempe memoriam, intellectum & voluntatem; ei totum da à quo omnia pendent, ac ejus prorsus voluntati gubernandum te trade.

II. In gratiarum actionem pro beneficiis creationis, redemptionis, vocationis, conservationis, gubernationis, & aliis innumeris beneficiis, ac præcipue hujus sacrosancti beneficii & excellentissimi Sacramenti.

III. In propitiationem & expiationem innumerabilium peccatorum & negligentiarum mearum, & in satisfactionem oppro-

briorum quæ Dominus Jesus perpassus est, sive à Judæis in passione & morte sua, sive ab infidelibus, hæreticis, & malis christianis in hoc amoris Sacramento.

IV. Ad impetranda bona animæ & corporis; idque pro metipso, pro parentibus, amicis, & inimicis, pro ovibus mihi commissis, pro justis & peccatoribus, vivis & defunctis; sed præsertim ad hæresum extirpationem, ad exaltationem sanctæ Romanæ Ecclesiæ militantis, ad pacem & concordiam inter Principes christianos; tandem ad salutem omnium eorum pro quibus Deus vult, & scit me debere orare.

V. In memoriam & venerationem passionis & mortis Jesu Christi, quam annuntiari volo, & desidero donec veniat.

Hic Domino Jesu gratissimum erit, & tibi utilissimum, si ante Missam unum passionis & mortis punctum quotidie mediteris, præsertim si hanc meditationem aliqua quamvis levi mortificatione condias.

VI. In honorem beatæ Mariæ Virginis, cui me devoveo, & cujus me tutelæ committo.

VII. In venerationem totius curiæ triumphantis, ad cujus præsidium fidens confugio.

Porro hæc intentionis directio in singulos hebdomada dies pro cujuslibet opportunitate & devotione distribui potest.

ACTUS RELIGIONIS.

Actus fidei.

O Jesu! quamvis te in hoc Sacramento non videam, credo tamen te esse ibi verè, realiter & substantialiter præsentem, eundem filium Dei qui in hunc mundum venisti, & quem pastores & Magi procedentes adoraverunt, eundem Deum & hominem qui sedes ad dexteram Patris: hoc firmiter credo, quia tu ipsa veritas dixisti: *Hoc est corpus meum.* Adauge fidem meam.

Actus adorationis.

Firmiter credens te esse in altaris Sacramento præsentem, ibi te adoro ut Regem Regum, Dominum meum & Deum meum. Adoro te ea qua possum animi & corporis reverentia, ut primum principium & ultimum finem; tu solus Altissimus, & substantia mea tanquam nihilum antè te; & quoniam agnosco cuncta in ditione tua esse posita, protestor quod tibi semper & in om-

nibus subjecta futura sit anima mea. Offero tibi adorationes Pastorum, Magorum, omnium Sanctorum & Angelorum in unione earum quas tu Deo Patri in terris obtulisti.

Actus admirationis, humilitatis, & timoris.

O dulcissime Jesu! tu ad hoc Sacramento nos amanter invitas? Quàm suavis est spiritus tuus! Sed quid est homo quia magnificas eum, aut filius hominis, quoniam visitas eum? Præsertim undè hoc mihi, ut tu Dominus venias ad me? Quàm bonus Israël Deus! Exi à me Domine, quia humuncio & peccator sum; tu verò Rex cæli & terræ, Sanctus, Sanctus, Sanctus. Heu mihi! Timeo ne non habeam vestem nuptialem, & ne ea exutus, reus fiam corporis tui, & judicium mihi manducem & bibam. Bonum mihi esset si natus non fuisset. Quid ergo faciam miser?

Actus spei.

O Jesu! Sum quidem ego pulvis, cinis, & peccator, sed tu es Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis. Quis unquam intellexit misericordias tuas? Nonne laborantes & oneratos vocas ad te, ut eos reficias? Nonne tu es refugium

meum? Ad quem ergo irem? Tu solus verba vitæ æternæ habes; tu solus consolaris me in omni tribulatione mea. Sum quidem æger, sed tu es salus mea: non est opus benè valentibus medicus, sed malè habentibus. Si solummodò pertransiens curabas omnes, si umbra Petri curabat infirmos, nonne ego confidere debeo, quia intrante te sub tectum meum, & in me inhabitante cum plenitudine divinitatis, sanabor ab infirmitatibus meis?

Igitur cùm nihil, te propitio, mihi conscium sim, surgo & eo ad te Patrem, Medicum & Refugium meum, & spero quòd hæc communio futura sit mihi fidei, spei & charitatis augmentum, contra insidias inimicorum meorum firmissima tuitio, turpium cogitationum effugatio, hujus defectus & vitii N. exterminatio, operum tibi placentium, & præsertim hujus virtutis N. salubris efficacia, & tandem pignus futuræ gloriæ. Reposita est hæc spes mea in sinu meo; quia miserator & misericors es, ac in promissis fidelissimus.

Actus pœnitentiæ.

Væ mihi! Peccavi in cælum & coram e, quinimò te in multis quotidie offendo;

confessus quidem sum adversum me injustitiam meam: mihi videor, miserante te, justificatus; attamen heu! inscrutabile est cor meum. Tu ergo qui scrutaris renes & corda, ab occultis meis munda me, & ab alienis parce servo tuo; & licèt, ut confido, mundatus sim, ampliùs lava me ab iniquitate mea, ut super nivem dealbatus & mundus corde, hoc tremendum sacrificium dignè celebrare, te in hoc Sacramento sanctè recipere, & te tandem facie ad faciem in cælo videre valeam.

Doleo Domine, quia peccavi; doleo propter te, ò summè dilectè & amabilis; nolo ampliùs peccare; malo tibi dilecto mori, quàm tibi offenso vivere. Adjuva me Deus salutis meæ, & ab inimicis meis salvus ero.

Actus charitatis.

O amantissime Jesu! deliciæ tuæ sunt esse cùm filiis hominum. Corporis & sanguinis tui mensam nobis in dulcedine tua parasti, ut in æternum viveremus. O amor! ineffabilis amor! Quis non diligat te, ò totus amor? Moriatur cor meum, si non vivat amore tui. Væ mihi, si manducans te, non viverem propter te!

Diligo te ò dilecte mi, diligo te ex toto corde meo, & quidem propter te; ecce voluntariè sacrifico, & præbeo tibi cor meum: sis tu in æternum dilectus meus mihi, & ego tibi. Utinam adedò intimè tecum hoc Sacramento uniar, ut neque vita, neque mors separent me à te, nec te à me. Quid mihi hac mutua charitate charius? Quid mihi suavius!

Et quoniam Sacramentum hoc instituiti tanquam symbolum charitatis, *Trid.* protestor quod diligam proximum meum & inimicos meos sicut meipsum propter te. Radica, quæso, in corde meo hanc charitatem, utpotè vinculum perfectionis meæ, & plenitudinem legis.

Actus desiderii.

Est hoc Sacramentum cibus anima, non minus ei necessarius & utilis quàm suus corpori; & sicut cibus corporis prodest nutritque plurimum si cum appetitu & fame sumatur, & alioquin interdum noceat; pari ratione anima cibus, id est, Sacramentum & corporis sanguinis Christi. Si ergo absit illa fames, hunc quidem cælestem cibum sumes, sed gustum illius perexiguum habebis. Heu tamen! quàm sapè abest à Sacerdotibus hujus cibi fames,

ita ut si non esset aliundè celebrandi obligatio, si non affulgeret lucri spes, quàm citò nausearet omnino anima eorum super cibo isto, tanquam levissimo! quid mirum si non gustent quàm suavis sit Dominus in hoc cælesti cibo, qui etsi contineat omnem saporis suavitatem, tamen non nisi animam inanem & esurientem satiat bonis! Tu verò, charissime Frater, da operam ut piis meditationibus scias hoc excellentissimum donum Dei. O quantum hujus cibi cælestis avidior fies, & ad illum cum fructu & augmento sumendum aptior! Ad hanc ergo famem te his aut aliis aspirationibus ignitis excites optamus.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat ad te, & in te sitit anima mea, ò desideratus cunctis gentibus! In te, Rex meus & Deus meus, in te exultant cor meum & caro mea. Ecquid mihi est in cælo, & à te quid volui super terram, ò Deus cordis mei, thesaurus meus, & centrum animæ meæ? Noverim te, quò ardentius te desiderem, avidius me urgeam, citius te inveniam, & te arctius teneam quem diligit anima mea, & in quem desiderant ipsi Angeli prospicere.

Parce Domine Jesu, parce frigidus cordi meo. Trahe ergo me funiculis charitatis

tua ad sanctuarium tuum; veni, & noli tardare defensor vitæ meæ, dulcis hospes animæ, Deus meus & omnia. Qui fieri potest ut te infinitum thesaurum frigidè cupiam, interea dum ad caducas divitias insatiabili corde anhelant avari? O animalis homo, quàm parùm percipio quæ tua sunt! Nunquàm ne hoc donum omnium donorum pretiosissimum sciam? Suppleas, quæso, mi Jesu, modicæ fidei meæ; exurge, adjuva me, ut eò ardentius esuriam quò sæpius edam te.

Petitio gratia ad dignè celebrandum & communicandum.

O Pater æterne! per merita Filii tui concede mihi gratiam dignè celebrandi Missam, & recipiendi non solùm Sacramentum, sed etiam rem & virtutem Sacramenti. Offero tibi humilitatem & sanctitatem Virginis Mariæ, fervorem & devotionem omnium Sanctorum, ut illorum merita suppleant quidquid mea non valet infirmitas.

Domine Jesu, propitius esto mihi peccatori, & concede mihi piè celebrandi & communicandi gratiam; ut vivam in te, per te, & propter te, qui es vita animæ meæ,

Veni Sancte Spiritus, & dignum Christo Jesu in me præpara habitaculum, sicut fecisti in Virgine Maria.

O sacratissima Virgo Maria, quæ Spiritu Sancto cooperante, Deum & hominem purissimis visceribus concipere & portare meruisti, impetra mihi gratiam, ut & ego eum dignè in hoc Sacramento accipere & portare valeam, & ut habeam spiritum hujus dilecti Filii tui.

O vos sancti omnes, per eum vos rogo quem facie ad faciem, nos autem hîc per speculum videmus, & velatum in hoc Sacramento suscipimus; succurrite mihi, quæso, & Domino vestro hospitium cordis mei congruenter adornate, ut eum jam hoc in exilio possidere valeam.

MEMENTO VIVORUM.

- I. Mei, parentum, fratrum, sororum, consanguineorum, & amicorum meorum.
- II. Omnium quibus fui gravamen, scandalum, & occasio peccandi.
- III. Omnium benefactorum meorum in spiritualibus & temporalibus.
- IV. Omnium mihi commissorum in genere & in specie.

V. Omnium Sacerdotum & Ministrorum Ecclesiæ Dei catholicæ.

VI. Omnium inimicorum meorum ad dimissionem.

VII. Omnium hæreticorum & infidelium ad conversionem.

VIII. Omnium pro quibus vis & scis me debere orare.

Memento etiam Mortuorum.

I. Animarum parentum, fratrum, sororum, consanguineorum, & amicorum meorum,

II. Animarum quæ occasione mei purgantur in purgatorio,

III. Animarum omnium benefactorum meorum in spiritualibus & temporalibus.

IV. Animarum omnium mihi commissarum in genere & in specie.

V. Animarum omnium Sacerdotum & Ministrorum Ecclesiæ Dei catholicæ.

VI. Animarum morte improvisa corporibus exutarum.

VII. Animarum quarum non est specialis memoria.

VIII. Animarum miserimè existentium in purgatorio, & omnium pro quibus vis & scis me debere orare.

Præfige tibi unum finem particularem, scilicet, vel extirpationem hujus vitii N. quo laboras, & quod aliorum est origo, vel assecutionem hujus virtutis N. cujus præcipuè egēs.

Indue sacra paramenta. quasi moriturus & cum eis sepeliendus. Accede ad altare tanquam ad calvaria locum, ad crucifigendum veterem hominem cum actibus suis, hoc N. præsertim tibi dominans vitium, & ad te sacrificandum Domino Jesu, qui pro te in ara crucis se cruentè obrulit.

ARTICULUS VIII.

Alia breviores post Missam gratiarum actiones.

Quid frequentius prava consuetudine Sacerdotum, qui statim post Missam & Communionem ad inania colloquia & ludibria se convertunt, & ad exteriora nimis effunduntur, non curantes cum dulcissimo hospite paulisper conversari? Quid est hoc, nisi hunc vilipendere, delicias ejus respicere, & scandalizare pusillos? Undè sit ut non-dijudicent corpus Domini à cibo terreno, & ut amici & præpotentis viri visitationem pluri faciant, quam Regis regum? ex arido celebrandi usu, & ex mo-

dica fide. Hinc fit, ut in ipsa mensa Domini fame pereant, in ipsis Salvatoris fontibus areant, & ut tota vita tepescant imbecilles & infirmi, ne quid pejus dicatur.

Tu verò, charissime Frater, fruire in silentio, & in sensuum tuorum recollectione suavissimo hospite tuo; ex illo siquidem audies arcana quæ non licet homini loqui. Gusta & vide.

MEDITATIONES

POST MISSAM.

Quis est ille qui venit ad me? &c. ut supra pag. 133.

Actus jaculatorii.

O Jesu, dulcis hospes! prosperè processeris ad hunc pauperculum & humilem servum; intraveris faustè sub hoc angustissimum & vile tectum. Benedictus & superexaltatus, qui venisti in cor meum, oriens ex alto.

O Rex pacifice! fuga ex animo & corde meo catervas vanarum cogitationum, ut te solum pacis auctorem contemplari & diligere queat anima mea. Ecquid præter te, o pax, tranquillitas, & dulcedo cordis mei,

quærat, & gustet anima mea? Silete ergo creaturæ omnes; ecce Rex meus venit mihi mansuetus. Abite; hunc solum volo regnare super me. Abite ergo, sinite me audire Regem, Dominum, & Magistrum meum, & me in illo bene complacere.

Hic parum loquere, & multum meditare, ut totus in Jesu tuo absorbearis. Illo fruens, cætera exercitia liberè omitte; jam enim habes quod desideras.

Inveni quem diligit anima mea; teneo eum, nec dimittam.

O Jesu! nunc dimittis servum tuum in pace, quia viderunt oculi mei & gustabit cor meum salutare tuum. Quid mihi nunc restat nisi ut in amplexu tuo moriar? Claudantur interim omnes sensus mei omnibus rebus creatis, ut pro te solus vivam, & te solo dilectentur.

O Jesu, sancte Jesu! tu venisti ad me? Quàm admirabile est nomen tuum! quàm grandis misericordia tua!

Dominus meus, & Deus meus! quis similis tibi? adoro te. O vos Angeli & Sancti omnes, adorare pro me Dominum & Jesum meum, quoniam magnus est, & laudabilis nimis.

Domine Jesu! quid retribuam tibi pro

omnibus quæ hodiè retribuisti mihi? Magnifica anima mea Dominum, & omnia quæ intra me sunt benedicite nomini sancto ejus. Laudate Deum meum omnes gentes, quoniam confirmata est hodiè super me misericordia ejus.

O Pater æterne, hunc dilectum Filium tuum, quem hodiè in cibum dedisti mihi, offero tibi, & cum eo cor meum pro his quæ hodiè retribuisti mihi; tibi in illo benè complacèas. Gratiarum actioni me imparem fateor, quoniam inops & pauper ego sum.

O Jesu! quid te ad me pauperulum traxit nisi amor? Quid à me exoptas nisi amorem? Igitur diligo te propter te; quid justius? Quid dignius? Offero me totum tibi in rationabile & sempiternum obsequium. Numquid sæculi vanitatibus rursus aperirentur oculi mei, postquam te, salutare Dei, viderunt? Absit. Ad te, ò pulchritudo antiqua, ad te erunt semper deinceps oculi mei; alioquin obscurentur, & pereant oculi mei. Numquid os meum corpore tuo consecratum, tuoque purpuratum sanguine, vaniloquia & scurrilia, falsa, detractoria, & turpia adhuc loqueretur? Absit. Si enim locuturum sit, sermones tantum

tuos loquetur; si quid esurierit & sitierit, te solum, Angelorum panem, esuriet; te solum vitæ fontem sitiet; solamque propter te justitiam esuriet & sitiet ex abundantia cordis os meum; alioquin obstruatur & pereat os meum. Numquid istud cor meum, in quo propter nimiam charitatem tuam tibi sanctuarium parasti, ut jam te in hoc exilio possideam, aliud præter te, aut nisi propter te amaret? Absit mi Jesu, absit. Te solum, utpotè summè amabilem, diliget cor meum. Pereat ergo cor meum, si non amet te propter te summè dilectum. Indica mihi quid me velis facere, ut placeam tibi omnibus diebus vitæ meæ; da quod jubes, & jube quod vis.

Hic audi quid loquatur in te Dominus Jesus qui hunc tibi aperiet defectum & suaviter exprobrabit. mediæque ad ejus exterminationem affluenter suggeret; postulabitque pariter à te tale sacrificium N. vel talem mortificationem N. per diem exercendam. Si Dominum Jesum tora mente dilexeris, qua fronte hac sacrificia denegabis illi qui semetipsum tibi totum tradidit? Vel potius, qua animi alacritate & fidelitate hæc adimplebis sacrificia? Probatio enim amoris exhibitio est operis. S. Gregorius. Consultissimum etiam est

renovare hic identidem castitatis votum, in odorem suavitatis. Ama, & fac quod vis. S. Augustinus.

Quid mihi nunc denegabis, postquam te ipsum tradidisti mihi in cibum, in potum, & in pignus futuræ gloriæ? O quanta erit fiducia mea, cui cognita est tanta pietas tua!

Igitur miserere mei secundum magnam misericordiam tuam; noverim te, noverim me, ut exaltem te & humiliem me, ut oderim me, & amem te, ut persequar me & sequar te, & nihil cogitem nisi te, ut mortificem me, & vivam in te ac in æternum potiar te.

Discam à te esse mitis & humilis corde, & in patientia mea possidere animam meam; doce me facere voluntatem tuam, & quæcumque eveniant accipere à te.

Inclina cor meum in testimonia tua, in paupertatem tuam, & non in avaritiam: nonne tu es thesaurus meus? In te unico fixum sit cor meum.

O Jesu! puritatis amator, ure renes meos & cor meum, ut tibi casto corpore serviam & mundo corde placeam.

Da ut sobrius sim, & ut alimenta tanquam, medicamenta sumam, donec de ne-

cessitatibus meis me eruere digneris. Meus cibus sit facere voluntatem tuam, & adhærere tibi Deo meo.

Accende me hodiè igne illo quem venisti mittere in terram, ut tibi Domino meo serviens, spiritu fervens sim, & omnia agam in gloriam tuam, eamque pro viribus promoveam.

Vide Domine afflictionem meam, & quomodo multiplicati sint qui tribulant me: spiritus meus promptus est & ad malum pronus, caro autem infirma. Exurge ergo in adjutorium meum, & ne inducas me in tentationem, ut laudem dicam tibi, quia non est aliud qui pugnet pro nobis & nobiscum, nisi tu Deus noster. Absconde me intra vulnera tua, & præcipuè intra cor tuum; ibi est tutissimum refugium meum, ibi requies mea, hoc in nidulo vivere volo, & mori desidero. Quem hac fortitudine vallatus & custoditus timebo?

Sed quoniam sæpissimè nescio quid petam, da mihi quod mihi magis expedire scis ad gloriam tuam, da mihi scientiam sanctorum, scientiam salutis, & scutum bonæ voluntatis. Custodi inter tot pericula animam meam, da ut sanctus sim, quia tu sanctus es, fac me dignum sacris altaribus

tuis Ministrum, & Pastorem juxta cor tuum. Cùm sim Nazaræus, & Sacerdos secundùm ordinem Melchisedech, in nullo afficiar nisi in te, perdere sciam in hoc mundo animam meam, ut eam in vitam æternam custodiam.

Sed quid peto? Amorem tui solum cum gratia tua mihi dones, & dives sum satis; nec quidquam ultra poscam.

O unum necessarium! Hoc unum volo, unum quæro, Deum meum & omnia.

Heu mihi! Illud vitium N. quo laboro, tibi multum displicet, & mihi maximè nocet; illa virtus N. quæ mihi deest, tibi multum placet, & mihi admodùm necessaria est. Da mihi ergò gratiam ut hunc defectum vincam, & hanc assequar virtutem: hanc à te spero victoriam. Ego quoque contendam hoc exterminare vitium, & istam acquirere virtutem; quapropter exercebo per diem hanc mortificationem N. eliciam hunc actum N. huic vitio contrarium, fugiam hanc occasionem N. Hæc omnia etiam præstare propono in gratiarum actionem pro beneficio Sacrificii & Communionis hodiernæ. Da ut fidelis sim in proposito meo, & ut tandem victor, ac de manu inimicorum meorum liberatus, moriar

morte justorum, & coroner in patria.

Et quoniam dives es in omnes qui invocant te & pro quibus te oramus; & cùm te nunc possideam gratiarum fontem, illumina, quæso, infideles te ignorantes, revoca hæreticos & schismaticos, converte miseros peccatores, indue Sacerdotes sanctitate tua, ut sancti ipsi, populos sanctificent. Famulum tuum Papam nostrum N. Antistitem nostrum N. & Regem nostrum N. & suam prolem regiam ab omni adversitate custodi. Adesto parentibus, propinquis, benefactoribus, & inimicis meis, ac ovibus mihi commissis. Miserere omnium pro quibus orare debeo, & tu rogari vis. Da vivis veniam, gratiam, & perseverantiam finalem, da fidelibus requiem, lucemque sempiternam. Amen.

Memento per diem hujus immensa charitatis propter quam Dominus Jesus visitavit te. Quapropter elice interdum actus jaculatorios Sacrificio & Communioni congruentes, hos præsertim quos suggeret unctio spiritus. Cave aridum sacrificandi & communicandi usum: vilesceret tandem in te hoc maximum opus; sed potius ex sanctitate tua in dies crescente cognoscant omnes qui te viderint, & quibuscum conversaris, te accepisse & quotidie ac-